

պով տօման էին: Դարձեալ ըստ Ագոնցի՝ հոն այցելողները կը վկայէին, թէ 2 փողի հացը շատ է մարդու մը՝ երեք օրուան համար, 100 տրամ միսը 1 փողի կը ծախուէր. 40 հաւկիթը 2 փողի, մեծ և պարարտ հաւ մը 2 փողի:

Ագոնց կը հետեւցնէ, թէ ասիկա նշան էր դրամի նուազութեան և բնակիչներուն աղքատութեան և կը յարէ. թէ գրեթէ ամէնքն ալ աղքատ էին, եղկելի և գէշ հագուած, միայն մեծամեծները ճոխ կեանք ունէին և լաւ կը հագուէին, վասնզի երկիրին հարստութիւնն անոնց քով կը հաւաքուէր (Ագոնց, Ափրիկէ, էջ 80):

Ագոնցի այս նկարագրութիւնը թէ և 140 տարւան հնութիւն ունի, սակայն կարծես այն օրէն ասագին շատ քիչ բան փոխուած է: Կիրքէ հիմա ալ կը մնայ նոյն յետամնաց քաղաքը, որ ո՛չ միայն առաջգիծութիւն մը չէ ունեցած, այլ նոյնիսկ ետգացած է և բնակչութիւնն ալ պակասած: Այսօր կեդրոնն է Կիրքէ միւտիթիին համանուն մերքէզին և կը գտնուի Դահիրէէն 313 մղոն հեռու և երկաթուղիով կապուած է անոր: Կեդրոնատեղին է զպտի եպիսկոպոսութեան մը: Հոն կաթոլիկ յոյները ունին վանք մը, որ հնագոյնն է Եգիպտոսի մէջ:

Յովհաննէս Թիւթիւնճի Կիրքէէն իր ճամբան կը շարունակէ դարձեալ Նեղոսի վրայով և չորս օրէն կը հասնի Ղընա քաղաքը, որ, ըստ մեր ուղեգրիի հաւաստումին, գէթ այն ատեն Նեղոսի երկու եզերքներուն վրայ կը գտնուէր: 120 տարի յետոյ Հ. Ստեփաննոս Ագոնց իր աշխարհագրութեան մէջ կը ներկայացնէ զայն «բազմամարդ» գիւղ մը Նեղոսի միայն արեւելեան կողմը, քիչ մը հեռուն (նոյն, էջ 82): Ուրեմն քաղաքը տեղափոխութիւն մը ունեցած է: